

men en svagere stigning end i de forudgående år. Det er svært at forstå, at regeringen ikke tør bruge den offentlige sektor mere offensivt i en strategi for et opsving.

Vores erfaring fra kommuner, der ligger i højvækstområder, er ikke, at den private og den offentlige sektor er hinandens modsætning. Det er, at de to sektorer understøtter hinanden, og at en kraftig vækst i den private sektor forudsætter, at den offentlige sektor følger med på forsyningsområderne, som jeg har nævnt i dele af min ordførertale. Men det trækker ganske enkelt også udgifter med at være et højvækstområde, og derfor forstår jeg ikke den modsatte melding.

Jeg forstår i øvrigt heller ikke, at det kun er den offentlige sektor, der skal holde igen. Den offentlige sektor er kendetegnet ved på fundamentale områder som sygehusområdet, ældreområdet og børnepasningsområdet at tilgodese fundamentale menneskelige behov.

Jeg vil godt til sammenligning nævne, at det ikke er alle de indkøbscentre, der opføres i Danmark, der tilgodeser lige så fundamentale menneskelige behov, og derfor har vi brug for, at den offentlige sektor får det albuerum, som er nødvendigt for at løse disse problemer.

Jeg skal runde af med at præcisere, at det, vi ønsker, er, at regeringen går ind i de kommende forhandlinger med et opgør med ventelisterne som hovedopgave. Vi beder ikke om, at kommunerne forgyldes. Vi beder om, at kommuner og amter får lov til at beholde en del af konjunkturopsvinget til at løse de mest påtrængende opgaver. Det er SF's overbevisning, at der er et endog meget stort folkeligt krav om et opgør med ventelisterne i det offentlige system.

Jeg skal derfor på vegne af SF fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til ved de kommende forhandlinger at sikre så megen rummelighed i de kommunale og amtskommunale budgetter i 1996 og efterfølgende budgetår, at der skabes luft til at leve op til løfterne om at fjerne ventelisterne og finansiere en god og fleksibel offentlig service med det formål

– at sikre de fornødne midler til anlæg og drift af den lovede pladsgaranti på daginstitutionsområdet, så den kan gennemføres uden forringelser,

- at sikre de fornødne midler på sygehusområdet til at kunne fjerne ventelisterne til behandling og sikre befolkningen en god service og
- at sikre det nødvendige økonomiske rum på ældreområdet til at forbedre hjemmehjælpen og gennemføre det nødvendige plejehjems-/ældreboligbyggeri og tilføre de ressourcer, der svarer til stigningen i ældrebefolkningen. Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 60).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der bringer mig på talerstolen, er et udtryk, som hr. Søvnald brugte, da han sagde, at kommunerne – og det gælder formentlig også amtskommunerne – sidder i et jerngreb fra statens side.

Meget kan man beskyldte staten for, men det synes jeg er lige groft nok, for sandheden er den, at faktisk aldrig nogen sinde har danske kommuner haft så stort et selvstyre, som de har i dag. De har vide rammer til at kunne træffe beslutninger af både den ene og den anden art, uden at der sker indblanding fra nogen side.

Vi har lige holdt 25 års jubilæum for kommunalreformen, og jeg kan meddele hr. Søvnald, at jeg har en alder, som gør, at jeg også har oplevet, hvordan kommunerne blev drevet før den 1. april 1970, i hvert fald de mindre kommuner, hvor vi skulle spørge i øst og i vest om det ene og det andet. Engang kunne man måske med en vis ret have sagt, at vi sad i et jerngreb; men at sige det i dag, i 1995, hvor der er lagt så vide beføjelser ud, synes jeg simpelt hen virker som at skyde gråspurve med kanoner.

Og så vil jeg sige vedrørende alle de ting, som SF's dagsorden indeholder, at dem er jeg da enig i. Mange af de ting skal vi se at få løst hen ad vejen. Men hr. Søvnald gik let og elegant uden om, hvor pengene skal komme fra. Vil hr. Søvnald foreslå kommunerne, at de på nogle områder nedprioriterer nogle opgaver og så løser nogle af de problemer, som denne dagsorden indeholder? Nej, det tror jeg ikke hr. Søvnald vil. Han vil bede den herre, der sidder dernede, og som hedder finansministeren, om at